

Sygn. akt I C 1117/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Tadeusz Kotuk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 31 stycznia 2020 roku w G.

sprawy z powództwa **D. S.**

przeciwko **Towarzystwu (...) S.A. w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda D. S. kwotę 3.905,39 zł (trzy tysiące dziewięćset pięć złotych trzydzieści dziewięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 04 stycznia 2019 roku do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. znieść wzajemnie koszty procesu.

Sygn. akt I C 1117/19

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

W dniu 2 grudnia 2018 r. doszło do kolizji, w której uszkodzeniu uległ pojazd powoda M. nr rej. (...). Winę za spowodowanie kolizji ponosił kierujący pojazdem ubezpieczonym w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w Towarzystwie (...) S.A. w W..

Okoliczności bezsporne

Po zgłoszeniu szkody i przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie tytułem przywrócenia stanu poprzedniego na kwotę 37.725,99 zł.

Okoliczność bezsporna

Rynkowy koszt przywrócenia stanu poprzedniego pojazdu wynosi 37.006,62 zł (netto, czyli bez podatku VAT).

Dowód: kosztorys, k. 11-18

Powód poniósł wydatek 369 zł na przygotowanie profesjonalnej, niezależnej ekspertyzy wyliczającej koszt rynkowy przywrócenia pojazdu.

Dowód: faktura, k. 19

Przed szkodą pojazd nie miał żadnych wcześniejszych uszkodzeń, był regularnie serwisowany, nie uczestniczył we wcześniejszych wypadkach. Pojazd ten był wykorzystywany do działalności gospodarczej poszkodowanego i przysługiwało mu odliczenie podatku VAT w części 50%.

Dowód: zeznania powoda, k. 54-54v

Ocena dowodów

Zeznania powoda należy uznać za wiarygodne.

Kosztorys naprawy przedstawiony przez powoda jest wiarygodny, został wykonany rzetelnie przy wykorzystaniu profesjonalnego programu kosztorysującego i nie zawiera operacji dyskwalifikujących metodę wyliczeń, jak to miało miejsce w przypadku kosztorysu pozwanego, zawierającego obniżenie o 40% stawki za materiał lakierniczy oraz 18% na części zamienne. Pozwany nie wykazał dowodowo żadnych podstaw do dokonywania takich obniżek, mają one charakter gołosłowny i czysto arbitralny.

Znaczenie ofert kierowanych przez ubezpieczyciela do poszkodowanego w czasie likwidacji szkody może mieć różny charakter, niektóre z nich mogą mieć istotne znaczenia dla wyliczenia odszkodowania, inne nie. Ogólne informowanie o możliwości pomocy w naprawie pojazdu w przypadku, gdy z góry wiadomo, że koszt proponowanych materiałów jest znacznie niższy niż rynkowy, może budzić uzasadnione wątpliwości poszkodowanego co do technologicznej poprawności takiego rozwiązania. Nie ma więc obowiązku korzystania z takich propozycji, tym bardziej, że poszkodowany jest w pełni uprawniony do wyboru warsztatu z rynku lokalnego. Brak reakcji poszkodowanego na oferty ubezpieczyciela w zakresie dokonywania napraw lub zakupu części zamiennych nie jest przejawem braku wymaganej współpracy, gdyż mając na względzie znaczną dostępność warsztatów na rynku lokalnym ubezpieczony ma pełne prawo wyboru warsztatu rynkowego i nie musi w ogóle uzasadniać odmowy skorzystania z propozycji ubezpieczyciela.

Należy podkreślić, że niniejszy proces toczył się w postępowaniu uproszczonym, a w okolicznościach sprawy nie stwierdzono potrzeby dopuszczania dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy samochodowego, gdyż dowody przedstawione przez powoda (w tym połączenie wiarygodnych zeznań powoda z treścią niezależnej ekspertyzy) są w pełni wystarczające do rzetelnego wyliczenia szkody bez udziału biegłego. Praktyka orzecznicza dowodzi, że przedstawiane przez poszkodowanych profesjonalne kosztorysy naprawcze, są prawie zawsze zbieżne z wynikami opinii biegłych w przypadku braku bardziej skomplikowanych zagadnień. W istocie w niniejszej sprawie problem sprowadzał się do ewidentnie arbitralnych prób obniżenia odszkodowania przez pozwanego za pomocą z góry założonych redukcji procentowych, nie ponadto.

Powód należycie udowodnił poniesienie wydatku 369 zł na sporządzenie niezależnej ekspertyzy. Z praktyki sądowej wynika, że wydatek ten jest typową ceną tego rodzaju usług na rynku lokalnym. Zasadność poniesienia nie budzi wątpliwości, gdyż powód nie jest rzeczoznawcą w danej dziedzinie.

KWALIFIKACJA PRAWNA

Zasada odpowiedzialności pozwanego była niesporna, wynika z treści art. 415 k.c., art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 822 § 1 k.c.

Wysokość odszkodowania tytułem przywrócenia stanu poprzedniego (netto 37.006,62 zł) wyliczono za pomocą parametrów powszechnie akceptowanych (ceny części nowych, oryginalnych bez potrąceń, ceny usług naprawczych w ramach przedziału obserwowanych cen rynkowych). Następnie powiększono o 50% podatku VAT (23%), tj. zwiększono o sumę 4.255,76 zł, w związku z możliwością skorzystania z powoda częściowego odliczenia podatku VAT na tle firmowego korzystania z przedmiotowego pojazdu w chwili szkody. Następnie wynik pomniejszono wypłacone odszkodowanie ((...),38- (...),99=3.536,39). Po czym doliczono koszt przeprowadzenia ekspertyzy ((...),39+369=3.905,39).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w **punkcie I** sentencji na mocy art. 415 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 822 § 1 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych [...] w zw. z art. 481 § 1 i § 2 k.c.

W pozostałym zakresie powództwo oddalono jako niezasadne co do wysokości – na mocy art. 361 k.c. a contrario (**punkt II.** sentencji).

KOSZTY

Ponieważ strony uległy w przybliżeniu w połowie, zniesiono pomiędzy nimi koszty procesu na mocy art. 100 k.p.c. (**punkt III.** sentencji).